

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3940/2022
20.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милорад Ђукић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Саша Косановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9554/18 од 02.09.2020. године, у седници већа одржаној 20.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9554/18 од 02.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9554/18 од 02.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 24776/15 од 13.06.2018. године, првим ставом изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе из поднеска тужиоца од 27.02.2018. године. Другим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужене да му на име дуга солидарно исплате 3.442.602,60 динара, са законском затезном каматом од 10.05.2007. године, до исплате, као неоснован. Трећим ставом изреке, одбијен је предлог тужиоца за одређивање привремене мере забране Саобраћајном институту „ЦИП“ да туженима исплати износ од 4.062.271,10 динара по окончаној ситуацији од 24.04.2007. године или по основу изведених радова или извршених услуга доспелих даном подношења тужбе, као неоснован. Четвртим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженима надокнади трошкове парничног поступка од 102.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 9554/18 од 02.09.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у ставовима другом, трећем и четвртном изреке. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију у смислу члана 395. Закона о парничном поступку

(„Службени гласник РС“ бр.125/04 и 111/09), због погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе.

Апелациони суд у Београду је решењем РЗ 18/21 од 27.01.2022. године, предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној.

Предмет тражене правне заштите је дуг тужених према тужиоцу због изведених, а неплаћених радова на основу усменог договора странака. Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови из члана 395. ЗПП, да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, с обзиром да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, с обзиром на то да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је, испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), закључио да ревизија није дозвољена.

Чланом 506. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ће се поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровести по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09).

Међутим, према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), који је ступио на снагу 31.05.2014. године), ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Другостепена пресуда против које је ревизија изјављена донета је 02.09.2020. године, дакле после ступања на снагу новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14).

Тужба у овој парници ради накнаде штете поднета је 30.10.2008. године, а означена вредност предмета спора је 501.000,00 динара. У поднеску од 27.02.2018. године тужилац је преиначио тужбу и као вредност предмета спора означио 3.442.602,60 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке решења.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић